

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

ПРИМЉЕНО: 23.5.2019		
Орг. јед.	Број	Примак
950/1		

Изборном већу
Универзитета у Београду – Филозофског факултета

У складу с чланом 141. Статута Универзитета у Београду – Филозофског факултета, подносим

ЖАЛБУ

На одлуку коју је Изборно веће Универзитета у Београду – Филозофског факултета донело на својој IV редовној седници 18. априла 2019:

1. Не утврђује се предлог одлуке да се др Урош Шешум изабере у звање ДОЦЕНТ за ужу научну област ИСТОРИЈА СРПСКОГ НАРОДА У НОВОМ ВЕКУ, са пуним радним временом на Одељењу за историју, на одређено време од пет година.
2. Обуставља се поступак за избор у звање доцент за ужу научну област Историја српског народа у новом веку, покренут на седници Изборног већа, одржаној дана 15.11.2018. године, доношењем Одлуке бр. 1844/1-IV/13, о објављивању конкурса за избор и о образовању комисије за припрему реферата.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ:

Сматрам да је декан Филозофског факултета, проф. др Миомир Деспотовић, повредио моја права стављањем на гласање спорног Извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс, који је Изборном већу поднела комисија у саставу:

- проф. др Сузана Рајић,
- проф. др Радослав Љушић,
- проф. др Милош Јагодић и
- проф. др Владан Гавриловић,

а чији је садржај проф. др Љиљана Чолић одбила да потпише.

Декану је предочена чињеница да су ми потписници Извештаја нанели увреду изношењем неоснованих тврдњи о томе да сам, наводно, прошле школске године чинио дисциплинске прекршаје и кршио правила професионалне етике. Штавише, потписници Извештаја су ову увреду навели као основни разлог који би

чланове Већа требало да увери да треба да прихвате њихов предлог. У Извештају кажу:

На основу свега раније наведеног, **Комисија закључује:** 1) да кандидат доц. др Небојша Шулетић испуњава минималне услове за избор у звање доцента за ужу научну област Историја српског народа у новом веку; 2) **да кандидат не заслужује избор у звање доцента због учињених повреда у обављању посла наставника** у септембру 2018, и то да: „организује и спроводи различите облике провере знања и испите“; буде „ментор студентима при изради завршних радова на свим нивоима студија“ и „развија колегијалне односе са другим члановима академске заједнице“ (члан 33, став 1.3, алинеје 2, 5, 10 *Правилника о унутрашњој систематизацији и организацији радних места на Филозофском факултету у Београду*).

Сматрам да наведени закључак није правно утемељен и да не сме да се налази у званичном акту о којем се изјашњава Изборно веће Универзитета у Београду – Филозофског факултета. Сматрам да је садржај наведеног закључка увредљив, јер се у њему омаловажава и потцењује моја личност („кандидат не заслужује избор у звање доцента“) и изражава непоштовање мога достојанства.

Да су потписници Извештаја на овај начин нарушили регуларност конкурса, указао је и универзитетски омбудсман, проф. др Бранко Ракић, који је у свом допису од 23. марта 2019, проф. др Миомиру Деспотовићу указао на следеће:

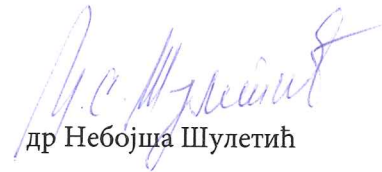
Ван наведених услова, онаквих какви су разрађени у самом даљем тексту Правилника и у Правилима о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду, **ништа друго не сме да буде коришћено као основ за опредељење за или против неког кандидата од стране било ког органа који учествује у поступку, укључујући и комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима.** (подв. Н. III.) Дакле, ништа ван прописаних услова за избор не сме да буде садржано ни у рефератима о пријављеним кандидатима. (...) Наведено важи и за евентуалне наводе о дисциплинским прекршајима или кршењима правила професионалне етике кандидата, са изузетком ситуације када је неком од кандидата коначном одлуком изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике (будући да по члану 133. став 4. и 5. такво лице не може стећи звање наставника или губи већ стечено звање). **Присуство оваквих елемената у реферату је противправно чак и ако није било од утицаја на опредељење комисије да предложи или не предложи неког од кандидата.** (подв. Н. III.) Посебно треба истаћи да коришћење у реферату или у било којој фази поступка навода о кршењу радне дисциплине или Кодекса професионалне етике а да постојање тих кршења није утврђено у одговарајућем поступку у коме би лице коме се кршења приписују имало право да изнесе своју одбрану представља и повреду права на правичан поступак и, посебно, претпоставке невиности датог лица.

За случај да се наводи и мерила који не смеју да уносе у реферат ипак нађу у реферату, они морају, чак и ако нису имали опредељујући утицај на предлог

комисије, из њега да буду отклоњени/изузети, да не би утицали на учеснике у даљем поступку. (подв. Н. Ш.)

Због свега наведеног, молим Изборно веће да у складу с чланом 141. Статута Универзитета у Београду - Филозофског факултета ПРЕИНАЧИ СВОЈУ ОДЛУКУ и да Извештај који није састављен у складу с универзитетским прописима и начелима академске етике не узима у разматрање.

У Београду, 23. маја 2019.

др Небојша Шулетић